

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

N:o 2 1990

JOUKKOKIRJE

Kivettyneet sydämet

Taiteilija Maija P. vetää vähin viivoin kuvan ja tekstittää sen sitten viisaasti. Mielessäni on hänen piirtämänsä sydän ja sydämeen kuuluva ajatus: "Kivettyminen on pelottavampaa kuin kalkkiutuminen".

Tilastot kertovat, että suomalaiset ovat sydänsairasta väkeä, kärsivät poikkeuksellisen paljon noista kalkkeutumisvaivoista. Ne ovat vakavia, pelottavia sairauksia. Sellaisia tilastoja, jotka esittävät karut numerot suomalaisten sydänten kivettymisestä, ei taida olla olemassa. Mutta itse ilmiö on. Kivettyneiden sydänten ilmiö.

Jos olisi uskomista siihen, että sydämenkuvien runsaus kertoo lämpöä sykkivistä pehmeistä sydämistä, ei olisi huolta. Sillä eikö meille pian tarjotane kengänkiillokettakin ruusunpunaisin sydämin "rakkauksella". Sydämenkuvarunsauden ja kaikenlaisten rakkautenvaikutusten perusteella voisi kuulua, että maailmamme on täynnä välittämistä — hellyyttä ja sulaisuutta tulvillaan. Unelmakuvista taitaa kuitenkin useimmiten välittyä pelkkää pinnallisuutta, rakkauten nimellä kulkevaa itsekkyyttä, merkitykseltään kaventunutta rakkautta.

Tällaisiin ajatuksiin minua oli ohjaamassa kohta rakkauden apostoliksi kutsutun Johanneksen ensimmäisestä kirjeestä: "Me rakastamme veljiämme, ja siitä me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa." Ja edelleen: "Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä? Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa vain teoin ja totuudessa." Johanneksen kielenkäytössä sana veli ei tarkoita pelkästään lähisukulaisista vaan yleensä toista ihmistä. Mitä siis sanomme — televisiouutisten, ulkomaankatsojien ja kehitysmaaraporttien jokapäiväisinä seuraajina? Johannes sanoi: "Jos joku, jonka toimeentulo on turvattu, näkee veljensä — siis: yleensä toisen ihmisen — kärsivän puutetta mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus voisi pysyä hänessä? Lapseni, älkäämme rakastako sanoin ja puheessa, vaan teoin ja totuudessa."

Miten terävästi Johannes vetäkään esiin ristiriidan sanojen ja tekojen välillä. Kyllähän meistä sanoilla rakastajiksi usein onkin, mutta Johannes edellyttää enemmän tekemistä kuin puhumista. Toisen ihmisen kärsimyksen pitäisi siis saada aikaan muutakin kuin sanojen paljoutta tai sydämen sulkemista. Sydämen sulkeminen on ensimmäinen askel sen kivettymisen suuntaan.

Ajattelin niin, että Johanneksen teksti saisi tänään kirjaimellisesti — ja niinhän se on tarkoitettukin — herättää meitä huolehtimaan puutetta kärsivistä, varsinkin kaukaisista lähimmäisistä. Itse asiassa se hoituukin kohtuullisen kivuttomasti. Joh-topäätökset aiheuttavat muutoksia lähinnä pankkitilin saldossa tai lompakon ympärysmittassa ja sillä siisti.

Jäljelle jäävät läheiset lähimmäiset. Ne ihmiset, oman perheen jäsenet, työtoverit, ystävät, jotka eivät ainakaan ensi sijassa ole meidän rahojemme tarpeessa. Juuri näissä suhteissa kuitenkin kivettyneiden sydänten ilmiö on tyypillisimmillään. Johannes kirjoitti: "Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa."

Johanneksen kehoitus rakastaa ei rajoitu vain niihin ihmisiin, joita meidän kaventuneessa kielenkäytössämme kutsutaan rakastavaisiksi. Jos niin olisi, voisimme jättää tämän kohdan vaikkapa vain pariskuntien asiaksi. Mutta Johanneksen tarkoittama rakkaus ei ole romantista tunnekuohua. Se merkitsee kaikissa ihmissuhteissa toisen hyväksymistä, kunnioittamista, huomioonottamista, ja arvostamista; sitä että kannan vastuuni, pidän sanani, kieltäydyn syrjimästä tai hylkäämästä; sitä etten sulje sydäntäni, en ole vihoissani, en kannan kaunaa enkä pidä toista yhdenentekevänä.

Johannes yhdistää vihan, kuoleman ja pimeyden. Vastakohtaksi hän kuvaa rakkauden, elämän ja valon. Sydämen sulkeminen on kuoleman merkki. Kun niin tapahtuu, ei kuole vain yhteys toiseen ihmiseen. Yhtä kohtalokasta on oman sisimmän kivettyminen. Se kuluttaa elämän perusenergiaa, sitä mikä on tarkoitettu virtaamaan vapaasti, hoitamaan, pitämään terveenä.

Keväällä jäiden sulassa ja vesimassojen virratessa vapaina, valloilleen ryöstäytyneinä, olen ajatellut, miten siunattu asia olisi, jos sama vuotuinen luonnon automatiikka vaikuttaisi myös ihmisten sydämissä. Tapahtuisi sulamista, pehmenemistä, vapautumista, riemastumista, Jumalan armolle avautumista, uudistumista. Se eittämättä näkyisi meidän sydäntilastoissamme. Sillä kivettyminen on pelottavampaa kuin kalkkiutumisen.

Hiljennymme vanhan, viisaan suomalaisen kirkkoroukon sanoihin: "Tule Pyhä Henki tänne, laskeudu taivaasta alas meidän sydämissämme Kristusta kirkastamaan. Tule köyhään apu, tule lahjain antaja, tule sielun kirkkaus, sinä paras lohduttaja, sielun hyvä vieras ja suloinen lämpö. Paranna, mikä haavoitettu on, pehmitä, mikä kova on, lämmitä, mikä kylmä on. Aamen." Virsi 431:4-5

Kyllikki Tiensuu

Valo ei enää vähene

IMMANUEL
JOULUKVAELMA
NURMEKSESSA

Immanuel -kuvaelma sai oman joulukortin

Nurmeksen evankelisen opiston kirkkodraamaopetuksena osittain toteutettavan Immanuel—Jumala meidän kanssamme -joulukuvaelman myötä on syn-

tynyt joulukortti, jota myydään paitsi Nurmeksessa, myös postitilauksina muualle maahan. Sen tuotto käytetään jouluisen teatteriesityksen tukemiseen.

Immanuel -kortti on nelisivuinen, kansiosassa on Immanuelin viimejouluisesta esityksestä otettu valokuva neliväripainoksena. Sisäpuolella on teksti "Joulutervehdys", ja saman sivun oikeassa reunassa säe kuvaelman loppulaulusta: "Valo ei enää vähene", joka samalla näkyy osana etusivua. Täytetyn kortin hinta kuoriineen on 10 markkaa. Korttia

saa myös kaksisivuisena mallina, jossa on sama kuva-aihe ja kääntöpuolella tilaa tervehdyksille. Tämän kortin hinta on viisi markkaa kappaleelta. Molempien korttien koko on 105 x 210 mm.

Kortteja voi tilata evankeliselta opistolta, puh. 976-30120 os. 75970 Kohtavaara. Yli 20 kpl:een tilauksista ei peritä postimaksua. Kortit toimitetaan tilaajille marraskuun viimeisellä viikolla, joten tilaukset kannattaa tehdä mahdollisimman pikaisesti.

Immanuel-kuvaelma esitetään joulun aaton aattona 23.12. klo 18 Nurmeksen kirkonmäellä.

Kolme lausetta

Sisareni vieraskirjasta sain lukea seuraavat lauseet: "Katso taaksepäin ja kiitä", "katso eteenpäin ja luota". "Katso ylöspäin ja usko".

Katsoessamme elämäämme taaksepäin toteamme: Elämäsämme on ollut iloa, onnea ja menestystäkin, on siis aihetta kiitokseen. Mutta jokaisen elämässä on ollut myös vastoin-käymistä, sairautta, murhetta ja monenlaisia vaikeuksia, jotka Jumalan avulla olemme voitta-

neet. Joten on syytä kiittää Jumalan hyvydestä.

Laulussakin laulamme: "Kiitos myöskin raskahista syksyn synkän hetkistä".

"KATSO SIIS TAAKSEPÄIN JA KIITÄ".

"Katso eteenpäin". Seuratesamme tiedotusvälineitä joudumme päivittäin katsomaan ja lukemaan sodasta, väkivallasta, maan ja ilman saastumisesta jne. Nämä aiheuttavat huolestumista tulevaisuudestamme.

Mutta olemmeko oivaltaneet, että kaiken yläpuolella on korkeampi KAIKKIVALTIAS JUMALA?

Tulevaisuutemme on Jumalan kädessä. Raamatussa kehoitetaan katsomaan kedon kukkia ja ihmisistä sanotaan:

"Ettekö te ole paljon suurempi-arvoiset kuin ne". Raamatussa on myös kehoitus: "Heittäkää kaikki murheenne hänen päälensä, sillä hän pitää teistä huolen". Jumalaan luottavan ei siis tarvitse pelätä. Älkäämme kui-

JATKUU TAKASIVULLA A

Opistoperhe syksyllä 1990

Takarivissä vasemmalta: Vesa Kaskinen Nurmes, Titus Benjamin (ml) Intia, Janne Kärkkäinen (ml) Kaavi, Tarja Tella (t) Paihola, Arja Hyvärinen (t) Oulu, Merja Nykänen (t) Loue, Nina Toivio (ml) Turku ja Tarja Laihanen (t) Rapattila. Keskirivissä vasemmalta: Aino Kortelainen Nurmes, Riitta Väättäinen Nurmes, Kirsti Martikainen Nurmes, Irma Kuittinen Nurmes, Tuija Ahvenainen (t) Kontiolahti, Ursula Hämäläinen (t) Kuopio, Milla Karppinen (t) Kajaani, Eija Suihkonen (ml) Varkaus, Piritta Kokkonen (t) Kuhmo, Kati Kuittinen (ml) Ilomantsi, Eija Simpanen (ml) Kuopio ja Minna Ylönen (ml) Nilsia. Eturivissä: Sari Timonen Nurmes, Kaija Lohtander Nurmes, Maija-Liisa Pasanen Nurmes, Raija Virkkunen Nurmes, Sirkka Pulli, Paavo Kukkonen Nurmes, Hannele Jerndal Nurmes ja Juha Iso-Aho Nurmes.

(ml) = vieraiden kielten ja matkailualan linja, (t) = taidelinja. Ilman merkintää = henkilökuntaa. Kuvasta puuttuvat taidelinjalaiset Erkki Eronen Uimaharju, Kirsi Halonen Niittylahti ja Cris Holton.

NEO:n KUULUMISIA

Nurmeksen evankelisen opiston työvuosi 1989—1990

Työvuosi 1989—1990 oli monella tavalla muutosten aikaa Nurmeksen evankelisessa opistossa. Henkilökuntaa vaihtui: rehtori ja kurssisihteeri lähtivät virkavapaalle ja taloon tuli heidän sijaisten lisäksi kaksi uutta opettajaa. Perusoppijakson opiskelijamäärä pieneni entisestään matkailulinjalla, joka on pitkään ollut opiston vahvimpia linjoja. Kuvataideryhmä sen sijaan alkoi hiljalleen kiinnostaa yhä useampia. Kurssipuolella aloitettiin uusi kokeilu. Kirkkodraamakoulutus ja siihen liittyvät suuret hankkeet: joulukuvaelma Nurmeksessa ja kärsimysnäytelmä Lieksassa. Karjalaisen kulttuurin kurssi järjestettiin ensimmäistä kertaa myös englanniksi ja sille osallistui suuri määrä amerikkalaisia eläkeläisiä.

Opiskelijaviikkoja työvuonna 1989—90 kertyi 1457, joista ensimmäistä kertaa opiston historiassa valtaosa tuli lyhytkursseilta (839). Opiskelijoita oli kaikenkaikkiaan 727 (perusoppijakson linjoilla 38, kursseilla 689). Opistolla kävi vuoden aikana runsaasti myös retkikuntia ja turisteja.

Kulunutta työvuotta voi hyvällä syyllä sanoa kurssitoiminnan laajenemisen vuodeksi. Lyhytkursseilta tuli opiskelijaviikkoja kolmisen sataa enemmän ja opiskelijoita niillä oli puolisen sataa enemmän kuin työvuonna 88—89.

Toiminnan painopisteen siirtyminen perusoppijakson linjoilta kurssitoimintaan lisää opiston käyttöpäiviä ja mm. henkilökunnan työmäärää. Pian ollaan tilanteessa, jolloin kurssien määrää ei enää voida lisätä nykyisellä henkilökunnalla toimitaessa.

Kulunutta työvuosi oli mielestäni kovan työn ja yrittämisen aikaa. Olivatpa muutokset millaisia tahansa, niillä on taipumukseksi lisätä tehtävän työn määrää. Vanha menee rutiinilla, uuden eteen pitää ponnistella. Henkilökuntamme oli lujilla, mutta uudet asiat taisivat myös herättää innostusta itse kussakin ja sillä jaksettiin. Kiitos siitä henkilökunnallemme!

Kiitos kuluneesta työvuodesta myös teille, opistomme ystävät läheltä ja kaukaa! Sen tiesin, että monet tulevat vuodesta toiseen hyväksi havaitsemilleen kursseille. Mieluinen yllätys sen sijaan oli se, että monet Teistä tulivat monelle kurssille ja toivat uusia ystäviä mukanaan. Tämä vahvistaa uskoamme työhön, jota opistolla tehdään, sillä kukapa tulisi uudestaan paikkaan, jota ei kodikseen tuntisi. Toivon, että Nurmeksen evankelinen opisto voisi jatkossakin olla monelle ihmiselle eräänlainen keidas, johon palata ystävien luo ja ystävien kera.

Nurmeksen evankelisen opiston alkanut työvuosi

Perusoppijakso aloitettiin 04.09. kahdella linjalla: vieraiden kielten ja matkailualan linjalla aloitti 7 opiskelijaa ja kuvataideryhmässä 11 (ryhmän koko kasvaa vuosi vuodelta). Mukana on myös työelämästä sapattivuotta pitäviä, ikäjakauma on seuraava: 18—20 v. 11 kpl, 21—30 v. 4 kpl, yli 30 v. 3 kpl. Kaukaisin opiskelija on intialainen vaihto-opiskelija Titus Benjamin.

Työvuosi 1990—1991 lupaa jatkoa laajentuneelle kurssitoiminnalle. Kaikki perinteiset kurssit toteutetaan entiseen tapaan. Syksyn pitkää kirkkodraamakurssia ei toteuteta, mutta joulukuvaelma tuotetaan. Lisäksi järjestetään draamatyöhön liittyviä lyhytkursseja. Tänä vuonna teetetään myös Immanuel-aiheisia joulukortteja, joita yritykset, yhteisöt ja yksityiset voivat jo tilata opistolta. Eri alojen kielikursseja tarjotaan: palvelualan koulutus jatkuu syyskauden ja keväällä toteutetaan seurakuntien työntekijöille suunnattuja kielikursseja (englanti tammikuussa, ruotsi helmikuussa ja saksa huhtikuussa). Kokonaan uutena suunnitelmassa on aikuisväestölle tarkoitettu 8 viikon kielikurssi, joka alkaa pääsiäisen jälkeen. Karjalaisen kulttuurin kursseja aiotaan tarjota entisten (suomi, ruotsi, englanti) lisäksi uusilla kielillä.

Syyskauden kursseista on jo toteutettu abiturienttien ruotsin kurssi (englannin abikurssi on 9—11.11.), näyttelijätyön kurssi, ja syksyn kirjallisuusviikko (mukana mm. tark. Hilka Nissinen, kirjastonh. Marja Heikkinen, kirj. Matti Pulkkinen). Kaamoskursseilla tehdään nojatuolimatkoja ympäri maailmaa valokuvaaja Reino Turusen ja Paavon kanssa. Eräs uutuuksin mahuuu syksyyn: Joulun teologia -kurssi ensimmäisenä adventtina. Mukana luennoitsijat sekä ev.lut. että ort. kirkoista. Tuolloin on myös Suomalaisen jousitrion konsertti, jossa kuullaan Mozartin Divertimento.

Yhteistyötä eri tahojen kanssa harrastetaan paljon: opistolla toimivat niin kaupungin kiertävä päiväkotiki, Ylä-Karjalan kansalaisopiston kudontapiiri kuin kylän kuoro, Lipottaretkin. Myös Nurmeksen ev.lut. srk kouluttaa kerhonoijaajiaan ja isosiaan opistolla.

Opisto jatkaa vireäksi tunnettua toimintaansa tänäkin työvuonna. Tulkaahan taas mukaan ja jos olette tarjontamme hyväksi havainneet, kertokaa siitä eteenpäin ystäville.

Sirkka Pulli
vs. rehtori

Ps. Vielä eräs iloinen uutinen kurssilaisillemme: asuntolassa on saatu putkiremontti valmiiksi, kaikkialla on uudet maalit seinissä. Nyt kelpaa alakerran huoneissa asustella.

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton

VUOSIKOKOUS

opistolla 17.3.1991 klo 10.30. Tervetuloa!
Hallitus

TOVERIPÄIVÄT

opistolla 17.3.1991

Jumalanpalvelus klo 12.00. Päiväjuhla klo 13.30. Tervetuloa!

Päätoimittaja Keijo Korhonen opistolla:

Puolueettomuus ei ole moraalitonta

Päätoimittaja Keijo Korhonen luennoi heinäkuun alussa Nurmeksen evankelisen opiston Carelian Culture in English -kurssilla aiheesta Suomen ulkopoliittika. Täysi salillinen yleisöä, joka koostui pääosin kurssin amerikkalaisista osanottajista, sai kuulla tiiviin katsauksen maamme valtiomuodosta ja suhteista ulkomaailmaan.

Päätoimittaja Keijo Korhosen asiantuntemus Suomen ulkopoliittikan alalla on vankkaa tasoa, onhan hän toiminut mm. useita vuosia Suomen YK-suurlähettiläänä New Yorkissa sekä maamme ulkoministerinä. Lisäksi hänellä on tuntuma myös siihen kuvaan joka Suomesta ulkomailla vallitsee. Korhosen esitys olikin suunnattu nimenomaan Carelian Culture in English -kurssin ulkomaalaisille osanottajille. Suomea katsottiin siinä näkökulmasta, jonka arvattavasti kiinnostaisi maassamme ensimmäistä kertaa vieraillevaa ihmistä, mutta ehkä juuri tästä syystä luennolla oli mielenkiintoista annettavaa myös suomalaiselle kuulijalle.

Päätoimittaja Korhosen esittämän ”lyhimmän mahdollisen määritelmän” mukaan Suomi on ”Pohjoismaiden demokraatia, joka harjoittaa puolueetonta ulkopoliittika”. Tähän määritelmään liittyvien käsitteiden selvittämisestä koostuikin Korhosen esityksen runko. Hän korosti Suomen kuuluvan Poh-

Päätoimittaja Keijo Korhonen sai luentonsa päätteeksi vastata lukuisiin yleisökysymyksiin. Vankaa annos ajanmukaista tietoa Suomesta lähti lähes 50 kurssilaisen mukana opistolta USA:han ja Englantiin.

joismaihin ja kertoi niiden välisistä sopimuksista, jotka heittävät mm. näiden maiden välistä matkustamista ja työvoiman liikkuvuutta.

—Pohjoismaat muodostavat eräänlaisen perheen, jonka sisällä toimii yhteistyö, mutta myös kilpailua ja pientä riitelystä harjoitetaan, kertoi Korhonen ja rydytti esitystään jutulla suomalaisesta, tanskalaisesta, islantilaisesta, norjalaisesta ja ruotsalaisesta, joilta kysyttiin viimeistä toivomusta ennen hirttoituomion täytäntönpä-

—Suomalainen halusi saunaa, tanskalainen tahtoi syödä ja juoda hyvin, islantilainen toivoi saavansa lukea Edda-ruo- noja, ja norjalainen pyysi saada pitää puheen. Ruotsalainen vaati päästä hirteen, ennen kuin norjalainen aloittaa puheensa.

Suomi on yksi harvoista demokratioista

Suomen, joka väkilukunsa vaatimattomuudesta huolimatta on pinta-alaltaan Euroopan

neljänneksi suurin maa, Korhonen totesi olevan yksi maailman harvoista demokratioista.

—Tiukasti määriteltynä demokratioita voidaan Yhdistyneisiin Kansakuntiin kuuluvista 160 valtiosta sanoa olevan vain noin 25. Suomi on myös yksi Euroopan kapitalistisimpia maita siinä mielessä, että talouselämää rajoittavia säännöksiä on vähemmän kuin muissa maissa. Niitä on joiltakin osin jopa liian vähän, totesi Korhonen omana käsityksenään.

Nykyisen asemansa Suomi on Korhosen mukaan saavuttanut noudattamalla sellaista ajattelutapaa, että me voimme selviytyä vain yksinämme. Näin ollen meillä ei ole syytä osallistua tai ottaa kantaa suurvaltojen välisiin ristiriitoihin. Me hoidamme omat asiat, emmekä puutu toisten asioihin.

Korhosen mukaan tällainen puolueettomuuspolitiikka on joidenkin mielestä moraalitonta, mutta Suomi on oppinut tämän läksyn kokemusten kautta.

JATKU TAKASIVULLA **B**

Kuolleita

ELNA TIENSUU

s. 19.1.1909 Brooklyn, USA
k. 31.8.1990 Nurmek

Aurinkoista opiston ystävää ja tukijaa kiitollisuudella muistaen opiston henkilökunta

Maanviljelijä ARVI MUSTONEN

s. 8.9.1908 Nurmek
k. 24.3.1990 Nurmek

Hyvää naapuria, opiston johtokunnan pitkäaikaista jäsentä (45—77) ja monivuotista puheenjohtajaa (61—70) sekä kansatiedustuksen kunniajäsentä (78—90) tunnollisesta ja arvokkaasta työstä kiittää opiston henkilökunta

Elderhostel-opiskelua Nurmeksessa

Elderhostel-opiskelu perustettiin vuonna 1975 Amerikassa. Ideana oli järjestää korkeintaan 2 viikon mittaisia kursseja jossakin sisäoppilaitoksessa joko Amerikassa tai Kanadassa. Tällä tavoin eläkeläisille tarjottaisiin mahdollisuus uusien asiointien opiskeluun. Vuosien mittaan liike on kasvanut huimasti ja kohdemaat voivat olla ympäri maailmaa. Vuonna 1989 pidettiin yli 900 kurssia, joille osallistui yli 90 000 henkeä.

Suomessa järjestettävät kurssit kuuluvat nk. Skandinaaviseen seminaariin, joka on yli 10 vuotta vanha järjestelmä. Pohjoismaissa kurssit järjestetään aina jossakin kansanopistossa, ja kurssit kestävät kolme viikkoa, yhden viikon yhdessä maassa. Viime vuonna Suomessa pidettiin noin 20 eri elderhostel-kurssia 15 kansanopistossa.

Meidän opistomme elderhostel-kurssit on erikoistunut karjalaiseen ja itäiseen kulttuuriin sekä ortodoksisuuteen. Kuluneen kesän kurssille osallistui 44 amerikkalaista eläkeläistä, yksi englantilainen ja yksi nurmekselainen. Toivoisimmekin nurmekselaisen suurempaa osanottoa var-

sinkin siksi, että kurssilaisen mielestä arvokkaimpia kokemuksia olivat juuri vierailut nurmekselaisiin koteihin.

Monet elderhostel-kurssilaiset tulevat Skandinaviaan etsimään juuriaan, sillä monen esivanhemmat ovat lähteneet jostakin pohjoismaasta etsimään parempia oloja. Pitkälle koulutetut ”elderit” etsivät puolestaan uusia elämyksiä uudesta kulttuurimiljööstä. Tavallista on myös se, että tänne tullaan pariskunnittain tai sukulaisryhmässä.

Lempi, jonka vanhemmat ovat kotoisin Porin seudulta ja Clifford Garland sen sijaan tulivat Suomeen ja Nurmekseen viettämään hääpäivänsä 50-vuotishu-

kurssin vetäjä Cris Holton on tänä syksynä tavannut uudelleen onnellisen Lempin ja Cliffin, joille oli jäänyt mieluisat muistot Suomen-matkastaan.

Vastaavanlainen kurssi pidetään opistolla 8.-14.1991 ja vuoden 1992 kurssin suunnitelmat ovat jo pitkällä. Amerikkalaisvieraista kiinnostuneet voisivat varata kyseisen ajankohdan Nurmeksen-matkaa varten.

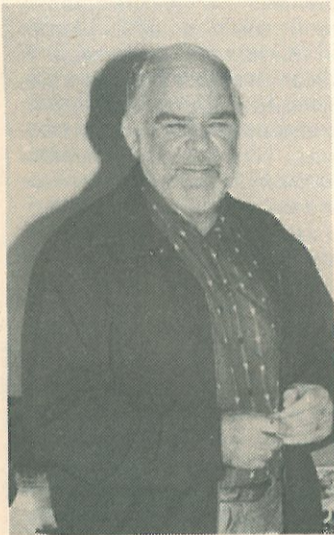

Jean Sibelius -kvartetti konsertoi opistolla täydelle salille.

Kevään draamakurssilaiset valmistautumassa Lilja Kinnunen-Riipisen kirjoittamaan ja ohjaamaan "Noussut Hän on" -esitykseen. Esityksen näki lähes tuhat henkeä Lieksan kirkossa.

Voiko vielä puhua viime kesästä?

Opistolla järjestettiin runomätkä, jossa Ritva Ahonen ja Risto Mäkelä esittivät Hellaakosken ja Mustapään runoja. Risto Mäkelä tulkitsessa Aapelin "Meidän Herramme muurahaisia" pitsinnypläyskurssin osanottajille.

Arkkitehti Erkki Helasvuo esitteli dioin uutta karjalaista arkkitehtuuria.

Karelen fjärran men ändä nära-kurssilla opiskeltiin karjalaniirakoitten leipomisen ohella karjalaisia leikkejä.

Minun mielestäni kyllä voi, vaikka kesä alkaa olla tuulen tanssittamia, keltaisia ja kuivuneita lehtiä, joissa kulkiessasi kahlait. Mutta muistot kesästä ovat olemassa — ehkäpä juuri ruskan ja syksyn kultraamina. Ja minun muistoni ovat hyviä muistoja. Siksi haluan niistä jotain kertoa.

Kummasti nuo minun kesämuistoni jatkuvasti tahtovat liittyä Kohtavaaran kupeessa olevaan opistoon — kesä kesältä. Tänä vuonna suuntasin kulkuni Kohtavaaraan juhannusta viettämään. Tehtävänkkin olin saanut — piti kertoa juhannustaiosta ja tavoista. Enpä katunut, että olin moiseen puuhaan lupautunut. Oli tosi mielenkiintoista ja hauskaa penkoa suomalaisen kirjallisuuden seuran arkistossa aineistoa juttuuni. Luulenpa, että menen tutkiskelamaan kansanstuja sisältävää kortistoa sopivan hetken tullen. Tuntuu ehkä hiukan hupsulta kiittää opistoa tästä puuhasta, mutta tuskin ilman noita juhannustaiokkoja olisin tullut menneeksi SKS:n arkistoon.

Oli ollut ihan mielekäs olla jo ennen juhannusta viikko kesän teemakurssilla koettelemassa kuntoaan ja sitä kohentamassa mukavassa seurassa ja ohjauksessa. Toivon, että sekin hetki vielä koittaa, jolloin voin aloittaa kesäni kuntoilemalla Pohjois-Karjalassa.

Juhannuksen jälkeen jatkui lomavietto uuden raamatunkäännöstyön tiimoilla. Ihan mielenkiintoinen kurssi Maija Meikäläisellekin. Tänä vuonna tutkisteltiin Johanneksen evankeliumin uutta käännösehdotusta raamatunkäännöskomitean johdolla. Takana ovat menneiden kesien Sananlaskujen kirja Paavalin kirjeet ja Psal-

mit. Jos vain kykenen, olen varmasti ensi kesänä oppimassa — ja lomaa viettämässä — jonkin Vanhan testamentin kirjan ääressä.

Olin mielelläni "yhteen pötköön" ollut kankaanpainamistai pirtanauhakurssilla — mutta niitä ei sitten odotuksistani huolimassa ollutkaan tänä kesänä. Pitsinnyplääjäksi minusta ei ole, vaikka ihan mukava on kyllä katsella ahkerien nyplääjien työskentelyä ja heidän huikean kauniita ja taidokkaita aikaansaannoksiaan.

Kotonakin piti sitten välillä käydä töissä, mutta Karjalaisen kulttuurin kurssi on joka kesä ainakin sen, jolle pyrin tulemaan. Jatkuvasti on jotakin uutta ja mielenkiintoista "kotomaamme äidinkasvoista", aina on hauska tavata entisiä kurssilaisia ja tutustua uusiin ihmisiin! Menneenä kesänä oli teemana 150-vuotias Kanteletar. "Opiskelimme" osittain opistolla, osittain Ilomantsissa Kanteletar-seminaarissa.

Oli taas kerran ilo saada auttaa sotainvalidien aviopuolisoiden virike- ja virkistyskurssilla. On terveellistä saada viettää viikko niin iloisten, kaikkeen tyytyväisten ja mukavien ihmisten parissa. Oppia jatkuvasti oikeata elämisen taitoa!

Ja sitten — jään tietysti odottamaan ensi kesää kaikkine opiston mielenkiintoisine kursseineen, vaaran kipuaamisineen ja pulahtamisineen Pielisen virkistäviin aaltoihiin. Mutta sitä ennen! Syksyn kirjallisuusviikko on vielä edessä ja sen jatkona Kaamos-kurssi. Niin että siitä vaan!! Ja missäpä muualla voisint viettää talven hiihtoviikon kuin Kohtavaaran maisemissa ja sen ympäristön laduilla!

Tule sinäkin! Kerran Kohtavaarassa — uudestaan Kohtavaaraan! Usko pois! Kiitollisesti

na viime kesästä — uutta kesää odottaen

Kohtavaaran kävijä

Opistollamme pidettiin jälleen kesällä Karelen-fjärran men ändä nära-kurssi. Osanottajia oli tällä kertaa 17, kaikki Tanskasta. Kurssilaiset nauttivat erityisesti Kohtavaaran kauniista luonnosta. Teimme retken mm. Valamon luostariin. Ennen retkeä kurssillamme kävi luennoimassa Isä Tihon Valamosta (kuvassa takarivissä; edessä kurssin vetäjät Karin Guldbaeck-Ahvo, Annette Larsen, Hannele Jerndal ja Klaus Yde).

Sotainvalidien veljesliitto on tänä vuonna juhlinut 50-vuotista toimintaansa. Opistolla on jo kuuden vuoden ajan järjestetty sotainvalidien puolisoitten virkistyskursseja. Kuluneena kesän sää suosi kursseja, kuten aiemminkin. Kurssilaiset kävivät laskemassa seppeleen sodissamme kaatuneitten haudoille. Kurssikuva otettiin sankarihautausmaan portailta.

Lempi ja Clifford Garland saapuvat kunniakuja myöten juhlapöytäan avioliiton solmimisen 50-vuotispäivänä.

Koulutus on innostavaa ja virkistävä

Alustavia tietoja Nurmeksen evankelisen opiston lyhytkursseista työvuonna 1990-1991

- 19.10.—21.10. Ruotsia abiturienteille
 - 26.10.—28.10. Näyttelijäntöön peruskurssi
 - 29.10.—02.11. Syksyn kirjallisuusviikko
 - 02.11.—04.11. Kaamoskurssi — matkakertomuksia lämpimistä maista
 - 09.11.—11.11. Englantia abiturienteille
 - 29.12.—01.01. Isoiskoulutus
 - 25.01.—27.01. Ruotsia abiturienteille
 - 28.01.—01.02. Englantia srk:ien työntekijöille
 - 01.02.—31.03. Kirkkodraaman ja luovan ilmaisun kurssi
 - 08.02.—10.02. Englantia abiturienteille
 - 11.02.—15.02. Ruotsia srk:ien työntekijöille
 - 16.02.—23.02. Talven teemakurssi
 - 08.03.—10.03. Perheen ihmissuhteet
 - 25.03.—31.03. Hiljaisen viikon kurssi
 - 15.03.—17.03. Raamattu- ja lähetyskurssi, opiston Toveripäivät 17.3.
 - 15.04.—19.04. Saksaa srk:ien työntekijöille
 - 01.07.—06.07. Nypläyskurssi
 - 15.07.—21.07. Karjalaisen kulttuurin kurssi
- Ilmoittautumiset ja lisätietoja:
Nurmeksen evankelinen opisto, 75970 KOHTAVAARA, puh. 976-30120

Amorin tempauksia

Ex-kurssisihteerimme Kaija Lätti ja poliisitarkastaja Kai Markkula siirtyivät yksin leipiin 11. elokuuta 1990.

Nurmeksen evankelisen opiston

KANNATUSYHDISTYKSEN SYYSKOKOUS

marraskuun 30. päivänä 1990 klo 17.00 rukoushuoneella.
Esillä sääntöjen määräämät asiat. Tervetuloa!

JATKO ETUSIVULTA **A**

tenkaan edistääk mitään, joka on Jumalan tahdon vastaista.

"KATSO SIIS ETEENPÄIN JA RUKOILLEN LUOTA JUMALAAAN".

Kolmas lause kuuluu: "Katso ylöspäin ja usko". Katsoessamme omia saavutuksiamme, hengenhedelmiä, täytyy tunnustaa: Niitä on vähän tai ei ollenkaan. Tunnettu runoilija Haavio toteaa virressä: "Mun uskonni suitcasea katsoa omaa saastaista sydäntämme, vaan saamme katsoa ylöspäin, Jeeukseen, syntiemme anteeksiantajaan.

Vielä Haaviota: "Niin seura-

ta tahdon nyt sinua vain, kun syntini armosta anteeksi sain. Mun uhrisi lämmöstä syttyä suo, ja viedä sun tultasi toistekin luo".

Rakkaat toveriliittolaiset:
"KATSOKAAMME AINA YLÖSPÄIN JA PYSYKÄÄMME USKOSSA JEEUKSEEN. S.E.T.

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y.:n julkaisu

Kolme numeroa vuodessa. Tilausmaksu 25 mk

Päätoimittaja: Paavo Kukkonen
Toimitussihteeri: Juha Iso-Aho
Toimituskunta:

Perusoppijakson opiskelijat
Osoite: 75970 KOHTAVAARA
Puh. (976) 30120
Postisiirtotili: KU 82253-4

Painoasu: Nurmeksen Kirjapaino Oy

Aloita Joulun odotus Nurmeksen evankelisella opistolla

Jotkut kurssit ovat vuosien kehityksen tulosta. Toiset taas syntyvät eräänlaisina ahaa-elämyksinä, niiden idea, tavoitteet ja muoto "kirkastuvat" yhtäkkiä. Näin syntyi JOULUN TEOLOGIA-kurssimme.

Mikä olisikaan parempi tapa aloittaa joulun odotus kuin tulla opistolle kurssille? Kuulla Joulun sanoman analysointia luterilaisen ja ortodoksisen teologian näkökulmasta, laulaa perinteisiä joululauluja ja tutustua niiden taustoihin sekä osallistua opiston joulumyyjäisiin ja klassisen musiikin konserttiin.

Kurssin täysihoitohinta on 450 mk, konserttilippu 50 mk (lapsen akke 12 v. 25 mk). Ilmoittautuminen opistolle puhelimitse tai kortilla 19.11. mennessä.

Perjantai 30.11.

15-18 opiston myyjäiset Nurmeksen rukoushuoneella 15-18 17.00 kurssin avaus ja päivällinen

18.00 SUOMALAINEN JOULULALUPERINNE, fil.lis. Pekka Kuokkala kertoo joululauluista ja niiden taustoista sanoin ja sävelin. Iltapala.

Lauantai 01.12.

07.50 aamuhartaus

08.00 aamupala (mahdollisuus aamupalaan myös 7.25-7.50)

10.00 JOULU UUDESSA TESTAMENTISSA, tutk. Kari Syren

11.30 lounas

14.00 Suomalainen jousitrio

W.A. Mozart: Divertimento Es-duuri KV 563 viululle, altolle ja sellolle.

Kahvi.

18.00 päivällinen

19.00 IMMANUEL - JUMALA MEIDÄN KANSSAMME, opettaja Juha Iso-Aho kertoo joulukuvaelmahankkeesta, viime vuoden kokemuksista ja tämän vuoden tilanteesta. Iltapala.

Sunnuntai 02.12.

08.00 aamupala

10.00 adventtjumalanpalvelus Nurmeksen kirkossa

12.00 lounas

13.30 kahvi

14.00 JOULU ORTODOKSISESSA TEOLOGIASSA, vt. prof. Heikki Makkonen.

15.00 "

16.00 kurssin päätös

HYVÄÄ JOULUNODOTUSTA KAIKILLE!

Kevään 1990 matkailulinja opintomatalla:

Sydän halajaa takaisin Kreetalle

Sunnuntai 29.4.1990

Kokoonnuimme Helsinki-Vantaan lentokentälle aamulla kello 5.00. Lähdimme lentoon vähän kello 6.30 jälkeen, ja heti aluksi saimmekin aamiaisen: Meitä palveli erittäin hauska ja komea stuertti. Lentomatka meni mukavasti ortodoksisten pappien kanssa rupatellessa. Saavuimme Kreetalle, aurinkoiseen Haniaan klo 10.20. Hotellille matkasimme melko rämällä bussilla, mutta perille päästiin ihan hyvin.

Tervetuliaistolaisuus oli heti aluksi, jo ennenkuin pääsimme huoneisiimme. Oppaamme Kati Laine vaikutti mukavalta ja asiansa osaavalta. Kun hän oli kertonut tärkeimmät asiat lomaviihokosta Haniassa, saimme mennä huoneisiimme. Huoneet olivat juuri sellaiset kuin odotimme. Hotellimme Galini oli yhden tähden hotelli.

Kokoonnuimme palaveriin aurinkoiselle takapihalle ja noin kello 14 olimme vapaat tekemään mitä lystäsimme. Tietysti me kaikki oppilaat ryntäsimme aurinkoa palvomaan. Monista aurinkosuojakeroksista huolimatta melkein jokainen paloi: kuka poltti nenänsä, kuka polvensa tai silmäluomensa.

Maanantai 30.4. — Vappuaatto

Aamun kaupunkikiertoajelun aluksi suuntasimme kohti Akrotiria (niemi), jossa kävimme tunnetun kreikkalaisen valtiomiehen, marsalkka Eleftherios Venizeloksen haudalla. Palatessamme takaisin Haniaan avautui matkan varrelta loistavat näkyvät kaupunkiin. Kiertoajelun päätteeksi patikoimme halki vanhan kaupungin ja päädyimme lopulta kauppahallille. "Kotimatka" hotellille paikallisella bussilla oli seikkailu sinänsä, mutta selvisimme kuitenkin onnellisesti perille.

Iltapäivällä kokoonnuimme yhteiseen palaveriimme ja pohdimme meille annettuja tehtäviä. Sen jälkeen olikin aika vaihtaa vapaalle eli virittäydymme hotellimme muiden suomalaisten kanssa vapputunnelmaan serpentiinien ja ilmapallojen kera. Illan päätteeksi me oppilaat lähdimme tutustumaan kreikkalaisten nuorten illanviettoon.

Tiistai 1.5. Vapun päivä

Ilma oli aurinkoinen ja ihanan lämmin. Kaikki heräsivät ajoissa pirteänä tai sitten vähemmän pirteänä. Kaikki kuitenkin piristyivät viimeistään 9.30, kun lähdimme tarpomaan hotelli Panoramaa. Hotelli sijaitti kukkullalla, mistä oli hyvä näköala me-

JATKO SIVULTA 2 **B**

Toisaalta esimerkiksi norjalaiset ovat vetäneet omasta historiastaan toisenlaiset johtopäätökset, totesi Korhonen.

—Puolueettomuus ei kuitenkaan merkitse eristäytymistä. Me kuulumme kaikkiin merkittäviin kansainvälisiin järjestöihin ja olemme sitä paitsi täysin riippuvaisia ulkomaankaupasta.

Ei Eurooppaan ilman ehtoja

Lähinnä amerikkalaisista koostunutta yleisöä kiinnosti se, miten Suomi aikoo toimia Euroopan yhdentymässä. Korhonen esitti mielipiteensä, että Suomen olisi tehtävä joitakin merkittäviä varauksia Euroo-

relle.

Hotellin johtaja oli vastassa meitä ja esitteli pikapikaa huoneet ja muut oleskelutilat. Hyvään tasoonsa nähden hotelli oli meidän mielestämme vaatimaton. Kuitenkin ulkotilat, uimaallas baareineen saivat täyden hyväksyntämme.

Palailimme kaikki omia aikojamme omaan viihtyisään rantahotelliimme. Päivällä nautimme rannalla löhöilystä täysin siemauksin. Samalla odotimme innolla oppaan haastattelua, sillä kiinnostihän meitä toki oppaan työ. Saimme itse tehdä kysymyksiä, joihin oppaamme vastasi kokenutensa perusteella.

Haastattelun jälkeen pidimme vielä oman pienen palaverimme. Olimme kaikki jo hyvin väsyneitä, joten syötyämme läheisessä ravintolassa, joka oli idyllisessä paikassa ihan meren rannalla, kaikki suunnistivat omiin huoneisiinsa kirjoittelemaan kortteja ja suunnittelemaan seuraavaa päivää. Uni taisi maittaakin kaikille jo alkuillasta.

Keskiviikko 2.5.

Herätys kello 7.00. Bussi jo odottelikin hotellimme edessä. Päivän emännät kiskoivat matkimyöhäisetkin sängystä ylös, ja kello 7.20 olimme jo matkalla Knossoksele. Matkan pituus oli noin 150 km saaren länsisuunnassa. Bussimatkan aikana oppaamme kertoivat Knossoksen taruhistoriaa ja koko Kreetan saaren historiaa.

Puolentoista tunnin aikana kiertelimme oppaamme Katin johdolla paikoilla Knossoksen palatsialueella, joissa oli vielä nähtävissä osia upeasta palatsista. Oli vain hiukan ruuhkaisaa — paljon turistiryhmiä ja paikallista väkeä. Nähtävää oli kuitenkin paljon ja tarinat kaiken sen takana mielenkiintoisia.

Seuraavaksi ajoimme Iraklionin kaupunkin arkeologiseen museoon, jossa teimme tunnin kierroksen. Kati kertoi sujuvasti esi- neistöstä, josta suurin osa oli juuri Knossoksele löydettyä.

Lounaan ja ostosten jälkeen alkoi paluumatka. Perillä olimme noin klo 18.40.

Torstai 3.5.

Torstiaamuna ilma oli aurinkoinen ja tyyni ja olimmekin kaikki rannalla aurinkoa palvomaassa jo hyvissä ajoin. Uinti meressä virkisti, vaikka vesi oli kylmää. Aikaa paistatteluun oli ihan mukavasti, sillä virallinen ohjelmamme alkoi vasta klo 13.00 yhteisellä palaverilla ja sen jälkeen klo 14.00 matkamme ehkä jännittävin ohjelma kolmen tunnin maaseutukierroksella. Pääsimme käiksi mikrofonin ja

harjoittelemaan oppaan roolia. Retkemme opas Ari oli alansa ammattilainen ja hän antoi meille hyvät asiantuntevat kritiikit suorituksistamme. Kaiken kaikkiaan selvisimme hienosti, vähintäänkin puoliammattilaisittain. Muutaman vastaavanlaisen tilanteen jälkeen olisimme jo täysiammattilaisia, niin hyvin jotkut meistä osuutensa hoitivat jopa ilman papereita.

Retki oli elämys myös siksi, että luonto ja maisemat olivat todella vaikuttavat. Nousimme korkealle vuoristoon, näimme vehreitä oliivipuulehtoja ja hedelmäviljelmää, monipuolista kasvillisuutta. Lumihuippuiset vuoret kohosivat ympärillämme jyrkkärinteinä ja korkeina ja niiden rinteillä kiipeilivät uskottoman ketterät vuohet, joille alempana tekivät seuraa lampaat. Näimme myös kauniita pieniä kyliä ja niiden kiireettömiä asukkaita. Samarian rotkolle asti ajoimme ja huikaistuimme maisemien jylhyydestä.

Perjantai 4.5.

Perjantiaamuna sai nukkua niin pitkään kuin halutti. Sää oli pilvinen, vaikka aurinko välillä yrittikin pilkkailla pilvenraosta. Siihen mennessä, kun tulimme iltapäivällä Hanian keskustasta päivän ostoskäynniltä, oli viimeinenkin auringonsäde hävinnyt ja kaikki oppilaat menivät nukkumaan.

Heräilimme sopivasti palaveriin, jossa saimme osamme retki- ja ruokailurahoista takaisin, mikä oli todella onni, sillä monella meistä olivat rahat loppussa.

Lauantai 5.5.

Lauantiaamu oli taas aurinkoinen ja vapaa-aikaa oli koko päivä, joten me oppilaat menimme joko aurinkoa palvomaan tai tekemään vielä viime hetken ostoksia.

Kello neljän palaverin jälkeen aloimme valmistautua viimeistä iltaamme varten, joka alkoi syöden koko porukan kesken hotellimme vieressä olevassa ravintolassa. Sen jälkeen me tytöt suuntasimme vielä kaupungille — discoon.

Sunnuntai 6.5.

Sunnuntiaamuna hyvästelimme hotellin henkilökunnan ja lähdimme hyvissä ajoin lentokentälle. Kun matka oli jo takana, muisteltiin kaiholle Kreetalla vietettyä viikkoa. Toiset olivat saaneet viikosta jo tarpeekseen, mutta toisilla oli jo sydän alkanut halajamaan takaisin.

syttäessä YK:sta, josta hän on vastikään julkaissut kirjan veran tekistä. Paikalla myös olette Rouva Anita Korhoselta tiedusteltiin lisäksi mielipiteitä Suomen alhaisesta syntyvyydestä sekä naisen asemasta Suomessa. Kaksikymmentä vuotta USA:ssa työskennellyt kertoi pitävänsä suomalaisen naisen asemaa hyvänä ja hiukan ihmettelevänä tällä käytävällä keskustelua naisen identiteetistä.

Ensimmäistä kertaa iäriestyn Carelian Culture in English-kurssin ohjelmaan kuului lisäksi mm. tutustuminen Nurmekseen ja nurmekselaisiin kohteihin. Yhdysvaltain Kansallispäivällä vietettiin 4.7. kahvitilaisuudella, johon myös nurmekselaiset oli toivotettu tervetulleiksi.

Vilkas keskustelu

Luennon päätteeksi käydyssä vilkkaassa keskustelussa kysyttiin Korhoselta myös mm. lehdistön asemasta Suomessa, maamme energiatuonnista, ydinvoimasta, äänestysprosentista, terveydenhuollosta ja ympäristökysymyksistä. Mieliaiheeseensa Korhonen pääsi ky-